

ZPRAVODAJ SK KESL RYU

ČEST, PŘÁTELSTVÍ, LOAJALITA

MEZINÁRODNÍ MISTROVSTVÍ ČR ČABK

Mistrovství MČR ČABK bylo díky skvělému pořadatelskému týmu, dobré konkurenci a mezinárodní účasti tou nejlepší vizitkou karate, a je jedno, zdali z pohledu České asociace budo karate, Pražského svazu karate, či České unie bojových umění. Přes 200 závodníků bojovalo v 80 kategoriích, které jsou určeny pravidly WUKF. Potěšující byl i počet našich zúčastněných borců, kterých bylo přes 25. V kategorii žlutých a bílých pásů nás reprezentovali Kisová Elizabeth, Kisová Isabela, Benedikt Kis a **Šťastná Barbora**. Nejlepší výkon se podařil Barboře, která obsadila zasloužené výborné 3.místo a pro náš SK vybojovala první medaili a myslím, že i první pro sebe. Benedikt Kis sice obsadil 4.místo, což by se mohlo zdát jako dobré, ale musí si uvědomit, stejně jako Ondra Čermák, že dělá karate a ne procházku po tatami. Naopak nervózní z první soutěže Elizabeth dostala za svůj bojový výkon pochvalu a rozhodně i čekající na svůj STV Isabela, si nevedla špatně a obě 7.místo. Pochvalu hlavně za svůj bojový výkon si vysloužila i Veronika Šťastná, která v kategorii vyšších STV vybojovala slušné 6.místo. Pak už se rozjeli v dopoledním bloku MČR mládeže **Kryšof Hlaváč**, který vybojoval svoji první „velkou“ medaili a sice bronz v kumite. Další náš zástupce v kategorii mini cadets **Jáchym Hořák** dobrým výkonem obsadil 2.místo v kata a kdyby neměl na začátku zbytečný respekt v kumite, mohlo to dopadnout ještě lépe než „pouze“ 4.místo. **Jakub Slanař** v dorostu mile překvapil hlavně první katou, ale i o trochu horší druhá ho nepřipravila o

zlato a první titul mistra ČR pro náš SK. V kumite snaha byla, ale stále stejné chyby, stále stejné ne taktické myšlení, stále stejný respekt a tak potěšující byla hlavně bronzová medaile. Další titul získal v kata **Robert Palička** a v kumite si zasloužil pochvalu za několik kopů, i když bez výsledného efektu, ale i zde stále chybí kombinace. Ale další bronzová medaile se však počítá. Na **Erici Hubkové** je až příliš vidět nedostate-

Anežka Kotěrová, stříbro patřilo ve velké formě navrátilce **Veronice Jelínkové** a i bronzová medaile šla do našeho SK a sice **Ivaně Dvořákové**. V mužích je to v našem SK tragédie a tak čest musí zachraňovat masters. Ti do 45 let ovládli stupně vítězů, zlato **Martin Sláma**, 2.místo **Kamil Al Otri** a 4.místo **Luboš Janoušek**. Nad 46 titul vybojoval **Němeček Petr** a stříbro **Karel Kesl**. V kategorii masters ženy si titul mistryně ČA

čná tréninková docházka a stříbro v kata bylo dobré jen tím stříbrem a v kumite sice bronzová medaile, záblesky bojovnosti vidět byly, ale také taktická naivita a přehánění při kontaktu si říkalo o šikaku! Medailový zisk pro náš SK v mládeži zakončila svým titulem mistryně ČR **Nela Mistríková** v kata. Odpoledne po nástupu a vyhlášení nejlepších karatek ČABK 2014, medailistů ME a MS, Váša, Pepa, Petr a David demostrovali pěknou ukázkou Sai-shokido. Pak již nastoupili senioři a masters. Opět jsme byli svědky několika skvělých výkonů i výkonnostní vstoupů a tak jen ve zkratce. Bez účasti Hanky Vašíčkové si titul v kata vybojovala

BK vybojovala **Kateřina Neufingerová** a stříbro **Šárka Hubková** Medailovou sbírku 26 kousků a tím pěkné třetí místo ze všech zúčastněných klubů doplnili v kumite **Radim Pavelka** 3.místem a stejným umístěním **Elvíra Djemileva** též v kumite. Na závěr opět velké díky všem, kteří se podíleli obětavě a nezištně na přípravě i průběhu samotné soutěže, která jak již bylo řečeno byla opravdu povedenou akcí. Poděkování i ČUBU a PSKe za podporu této soutěže a pochopitelně gratulace všem úspěšným borcům. Závěrem bych chtěl všechny upozornit že i v karate chodí antidopingová komise, o čemž jsme se tentokrát přesvědčili!

7/2014

LISTOPAD-PROSINEC

Uvnitř tohoto vydání:

Konec roku se blíží, to to letí...	2
2.kolo NP jen mláďá...	2
WKF kontra ostatní federace aneb nehrajme si na profesionály...	2
Svátek karate bez našich „špiček“...	3
21.Ročník Vánoční ceny bez našich „super karatistů“...	3
Do třetice všeho nedobrého aneb MČR FSKA ve dvou...	3
Má cesta bojovým uměním...	4

Nejdůležitější body:

- *Zimní camp je tentokrát jinde. Je třeba se přihlásit ve stanoveném termínu, později nebude možno tak, jak jsou někteří zvyklí na přihlášení reagovat!!!*
- *V červnu je nabídka pro camp v Itálii. Myslím že by nebylo špatné opět si užít aktivní týden u moře, a sjednotit kolektiv i s rodiči. Opět je třeba věnovat pozornost termínu předběžného přihlášení!*
- *Povinnost platit oddílové příspěvky včas si našťestí drtivá většina karatek plní, avšak jsou tací, kteří mají stále problém...Další období je leden-březen 1900,- Kč.*

KONEC ROKU SE OPĚT BLÍŽÍ...TO TO LETÍ

Letí to letí, nedávno prázdniny, za chvíli Ježíšek a pak... zase všechno znova. Pokud nechceme dostávat „depky“ ze stereotypu, dílčích neúspěchů, ze starostí běžného dne či jen proto že prší, musíme sami sebe vychovávat v neustálém pozitivním myšlení a sami se starat o to, aby nás stereotyp běžných dní nepohltil a posléze nedorazil. Ve většině případů my víme jak na to, a sport a celková duševní i tělesná aktivita nás chrání od duševní likvidace materiálně nastaveného západního světa, který se nám snaží diktovat jak je nezbytné mít nové auto, barák, mobil atd. Tím nás má více pod kontrolou režim, který nepotřebuje lidi kteří nekupují a moc se ptají. Systém nejen u nás je odpradáva nastavený pro dav který pracuje, utrácí a na chvíli v roce dostane volno, aby opět

utrácel. Ztrácí se lidské hodnoty, dobrá mezilidská komunikace. Běžně se soutěží ne na půdě vědění a osobního umění, ale nabytím věcí, děti jsou po příchodu ze školy, která již dávno neplní opravdové výchovné směry, ihned „odkládaný“ k počítačům a alkohol cigarety a drogy se stávají s minimálním postihem takřka „normálkou“ i pro malé děti. Jen opravdový optimista by si mohl myslet, že se tento negativní rozvoj zastaví, nebo alespoň částečně změní. A tak aby nevyzněl tento článek jako „pláč na špatném hrobě“, měli bychom si na každém kroku uvědomovat svoji jedinečnost, nenechat se ovlivnit tou spodní vrstvou naší společnosti, která z nedostatku slušného chování a morálky dělá svoji přednost a dle svých slov tím bojuje proti nastavené „šedosti“ běžného smrtelníka nastavené spo-

lečností. Jak již jsem řekl, my víme jak na to. Vážme si že děláme to co děláme i když vždy nevyhráváme. Každý den je třeba si oživit nějakým dobrým skutkem, třeba jen doma bez pobídky vynést smetí. Sport využívat nejen na sběr medailí, ale chápat ho i jako fyzický a duševní osobní rozvoj, který z nás dělá výjimečné lidi, možná zatím vybočující z toho „správného“ drsného kolektivu, ale postupem času si uvědomíme, že to za to stálo. Sportujte pro pocit být lepším, sportem a zvláště bojovým uměním se učít překonávat překážky, čelit i těm méně příjemným zážitkům. Sportujte pro relax a odpočinek všedního dne, sportujte pro zdraví, pro vlastní výjimečnost, sportujte pro radost a nacházejte ve sportu návod pro optimální mezilidské vztahy a vlastní morálku.

TI ŘÍKÁM, ŽE TI TO CHUTNAT PROSTĚ MUSÍ

*„Cíl umění karate
neleží ve vítězství
nebo porážce, ale ve
zdokonalování
charakteru
bojovníků.“*

Gichin Funakoshi

2.kolo NP ČSKe nebylo tak daleko, aby více seniorů z našeho SK na něj nemohlo dorazit, ale i samotná celorepubliková účast byla odrazem dnešní katastrofického scénáře sportování, zvláště v karate dnešní doby. V pěkné nové hale, byla soutěž perfektně připravena a nový model řízení soutěží ČSKe je prostě na těchto soutěžích znát. Pozitivní bylo, že soutěž byla dynamická a krátká, a

v 16:00 hod. bylo všechno hotovo, méně pozitivní byla, jak již bylo řečeno, slabá účast a ještě horší výkonnostní konkurence. Nás mohlo těšit, že díky Zuzce Augustinové náš

SK získal dvě zlaté medaile a sice v juniorkách a následně v seniorkách, kde kdyby nenastoupily juniorky, zůstala by tam jedna závodnice! Pak ještě zachraňoval dobré jméno našeho klubu další „mlaďas“ Jakub Slanař, který

vybojoval v kumite 3.místo. Medailově se realizovala i Kayka Polanová stříbrem v kumite a přidala ještě bodované 5.místo v kata. A tak věkem v seniorech zabodoval pouze Jirka Kubík třetím místem v kumite BRH. Tím náš SK získal velmi pěkné třetí místo ze všech zúčastněných klubů. Jako vždy nejen gratulace všem medailistům, ale i díky ostatním za výbornou reprezentaci svého klubu.

WKF CONTRA OSTATNÍ FEDERACE ANEB NEHRAJME SI NA PROFESIONÁLY

Proběhlo MS WKF v Brémách a naši závodníci byli pouze statisty ale stejně tak se dařilo i Slovákům a dalším „rozvojovým“ zemím. Při pohledu zvláště na kumite, jsme mohli pouze pozorovat karate z jiné galaxie a to u absolutní většiny závodníků. Ať katu či kumite ovládly státy, u kterých jsme dříve ani neslyšely ve smyslu vrcholného karate, a to výkony, které se sledují často se zatajeným dechem. A tak se zákonitě nabízí otázka proč tomu tak je. Odpověď je jednodušší než jí někteří pracně hledají a „akademicky“ rozpitvávají, jak dohnat karatistický expres, když jsme momentálně v tomto průměru posázavskou lokálkou.

WKF se stalo profesionální ligu ať si to připouštíme nebo ne. Borci trénují systematicky několik hodin denně, koneckonců jako běžně ve vrcholových sportech i u nás. Mají servis srovnatelný s formulí 1, v kumite je automatický výcvik specialistů na judo, atletiku spolupracují psychologičtí a taktičtí specialisté, o materiálním zázemí ani nemluvě. Ti borci se většinou karate nejen živí, ale hlavně ho mají rádi, je to jejich svět na 1. místě! Jsou vybíráni podle genetických, fyzických i psychických vlastností ti nejlepší z nejlepších. Pak každý amatér, který po práci nebo škole si jde na hodku či dvě „trošku“ zacvičit karate, může jako

jednooký mezi slepými za naši republiku nadechnout atmosféru profesionálů, ale to je tak asi vše. Sen být jednou dobrý mezi nejlepšími je o něčem úplně jiném než představují naši karatisté. Ale není to jejich vina, není to ani vina trenérů. Tak je to u nás nastavené a systémem amatérismu u nás, již na profesionály nestačí. Naposledy bylo možné vidět jakousi přiměřenou konkurenci světu WKF z pozice českých závodníků možná před 10 a více lety. Doba se mění. A tak vy, kteří sníte o své velikosti ve WKF a máte optimální genetický základ, cvičíte každý den minimálně 3-4 hodiny, neměňte trenéry jak Baťa cvičky, najděte si sponzo

ra minimálně na poloprofesionální, ale raději profesionální cestu karate. Pak váš sen dostane trochu reálnější podobu. A tak, až si budete hrát svoje ego ve smyslu že české soutěže jsou již pod vaší úroveň, jako i amatérské federace či asociace, udělejte si malou vycházku do sebe a optejte se, zdali je karate vaším životem sport a být v něm nejlepší je to jediné o co jde. Pak jste na prvním schůdku mít šanci závodit v profesionální lize! Jsem u karate příští rok 35 let a stejně si někteří myslí že ví vše o karate lépe. Držím jim palce! Doporučuji mé heslo: „Natahuj se vždy pouze tak, jak máš dlouhou postel!“

SVÁTEK KARATE BEZ NAŠICH „ŠPIČEK“

Je s podivem, jak někteří naši karatisté a to mám na mysli nejen z našeho kubu, si stěžují, že domácí konkurence je nedostačující a stále stejná a výjezdy do zahraničí se pochopitelně prodraží. Nejen pořadatelsky, ale hlavně mezinárodní konkurencí opravdový svátek karate a sice VC Ostravy, však z našich „hvězd“ včetně re- prezentace ČSKe absolvovala pouze hrstka. Minimálně desítky slovenských klubů se špičkovými závodníky všech kategorií, Rusko, Norsko, Polsko, Arménie a další se představili výkony, které byly většinou učenicové právě pro naše závodní-

ky. Kata ovládli takřka na všech postech výborní Slováci, v kumite se představili ve vynikající formě hlavně borci z Arménie, Slovenska, ale i u dalších to byl mnohdy opravdový koncert nasazení, techniky a bojovnosti. Z našich se zúčastnili pouze dva závodníci, Kayka Polanová, která v kata stále stejným výkonem prohrála boj o třetí místo, ale kumite vcelku vypadalo dobře i když bez bodovaného efektu a tím i bez vítězství a Jirka Kubík, který se snaží zachraňovat dobré jméno našeho klubu na většině soutěží a i na moravské půdě bojoval v silné konkurenci srdnatě a po zásluze zís-

kal ve své váze cennou bronzovou medaili. A tak velmi optimální pocit z této soutěže může jen trochu kalit skutečnost, že taková to soutěž není lépe obsazená našimi borci, aby si zbytečně nemuseli namalovat vlastní velikost a podívali se zblízka, jak se dá alespoň zpozvzdálí přiblížit evropské konkurenci. Smysl opravdového sportování není vymetávání se minářů a fotky s těmi nejlepšími, ale zodpovědný trénink a kon-

21.ROČNÍK VÁNOČNÍHO POHÁRU BEZ „SUPER KARATISTŮ“

Pouze v českém karate může docházet k tak dokonalé souhře reprezentace a SCM s těmi, kteří po řádají mnoho let soutěže, které mají tradici a i úroveň. Doplatil na to tradiční Vánoční pohár v Mladé Boleslavi, kdy na každoročně stejný termín a znám od začátku roku si ti chytří vymysleli jakýsi „sparing camp“.

Tak se stalo, že na soutěž dorazilo „jen“ přes 200 závodníků. I tak to byla pro mládež jako vždy pěkná sou- těž i se zastoupením slovenského týmu. Z našeho SK, jak již se stává pomalu tradicí se zúčastnili pouze tři! věrní borci, ale i tak se jim dařilo nad očekávání a pěti medailkami nedali zapomenout na doby dřívější, kdy SK Kestl ryu byl tým s mnoha závodníky uvědomující si nutnost reprezentovat svůj klub i na domácích soutěžích a svojí účastí posilovat i prestiž českého karate. V soutěži žáků byla konkurence velká a v kata bylo do bré, že Jonáš Sanislo obsadil „ale-

spoň“ 5.místo, které ale vzhledem k jeho tréninkové morálce je super. V kumite už to ale byla bronzová medaile. Více žáků jsme neměli. V dorostu se velmi dařilo Nikole Janušové v kata, kde dobrým výkonem v semifinále porazila i favorizovanou Slovenku a nakonec cenná stříbrná medaile. V kumite bojovala neohroženě sice málo taktiky, přehledu i fyzické kondice, ale bronzová medaile nakonec cenná. Jáchym Hořák v katě též dobrý vzestupný výkon a bronzová medaile v dorostu při dobré konkurenci výborná. Kumite něco

jako u Nikoly, nedá se v žádném případě pochybovat o bojovnosti, ale trénovat, trénovat, trénovat. Bronzová medaile se ale počítá. Sečteno a podtrženo, tři závodníci, pět medailí, myslím že v tomto

DO TŘETICE VŠEHO NEDOBRÉHO ANEB MČR FSKA VE DVOU...

Předvánočního již 27.ročníku Funakoshi Cupu jako MČR asociace FSKA, soutěž, kterou již tradičně využívají „katisté“ jako poslední prověrku před MČR, byla otevřenou soutěží a tradičně dobře připravenou pro všechny věkové kategorie a jak již bylo řečeno pouze na kata a modelová utkání. Opět nám nezbylo, než závistivě pokukovat po ostatních klubech ať již z Neratovic, Ústí apod.

bech ať již z Neratovic, Ústí apod.

jejichž výpravy čítaly 20 a více závodníků, tak, jako kdysi v našem SK. A tak se stalo, že z našeho SK závodili pouze dva závodníci, kteří dobré jméno našeho SK zachraňovali. Jáchym Hořák trochu podcenil taktiku v dorostu a i když káty nebyly špatné, v repasáži ho „dostal“ nadějný Janda a tak bronz

musel přenechat právě jemu. Podstatně lépe se dařilo v kategorii masters Kačce Neufingerové, a při překvapivě větší účasti karatistek v této kategorii vybojovala stříbrnou medaili a titul vicemistryně ČR FSKA. Dík patří oběma. Karate je asi snad jediný sport, momentálně zvláště v našem SK, kdy sportovci se připravují, trénují a nejezdí na soutěže....

PŘEDBĚŽNÝ SPORTOVNÍ KALENDÁŘ NA LEDEN-BŘEZEN 2015

10.1.2015	3.kolo NP seniorů + juniorů + liga kumite mládeže
24.1.2015	Seminář kata, kumite a sebeobranu, školení trenérů
31.1.2015	MČR seniorů + masters + finále ligy kumite
21.2.2015	VC Trutnova, všechny věkové kategorie
Březen	VC ČABK pro všechny kategorie
27-28.3.2015	MALTA OPEN všechny kategorie
21.3.2015	Memoriál R. Šianského, všechny kategorie

Praha	ČSKe
Praha	ČSKe
Příbram	ČSKe
Trutnov	ČSKe
Praha	ČABK
Malta	WUKF...ČABK
Louny	ČSKe

18 pokračování ze zpr. 6/2014

Rok 1991, začal jako obvykle super silvestrem v kolektivu „zrna“ karatistů, ale určité vystřízlivění bylo z půlnoci na „Václaváku“ kde se vytratila pohoda, přátelství a radost, a jestli to co bylo k vidění

...Mužstvo snů...

bylo obrazem budoucích časů, tak se máme na co těšit. Po mé delší chorobě opět začínám pilovat na zkoušky, do mrazu si ještě netroufám, a tak kromě tréninků dvakrát týdně posilovna a v neděli práce s ochrankou. Naši mládežníci přes Vánoce všechno zapomněli a tak můžeme směle začít od začátku. Pochopitelně zimní soustředění je celé na mě. V posilovně jsem přešel na vyšší

jiná než obvykle, a vychytávky jako odolnost ve formě 10x cuki naplno na střed od těch nejtěžších borců, plazení pod elektrickým proudem, který spočíval v 50m plížením pod napnutými lany a jak někdo zavadil, dostal ránu elektrickým proudem (rozuměj, dostal do hlavy násadou od koštěte), ručkování nad propastí či závěrečný minutový boj proti čtyřem útočníkům. Nejen že dost borců skončilo v propasti, ale potíže některým dělal i vstup na stezku ninjů, který se skládal ze 150 kliků. Já, který po všech strádáních, které jsem při pravil a následně i litoval svoji účasti, jsem částečně vystresován zapomněl na jednom úseku v katě kiai, což mě připravilo o 5 bodů, právě o tolik, o kolik mě po razil nakonec Vašek Valenta a stal se Ninjō. I tak druhé místo mezi mladší spokojenost. Slečny byly velmi pozornými a spravedlivými rozhodčími. Jako vždy proběhl fotbalový turnaj mistrovství soustředění a ložští vítězové tedy „Mužstvo snů“ ve složení Já, Mirek Čáslavka, Lumír Brěta, Pepa Piša a Alča, nemělo obhajobu vůbec jednoduchou. Díky hlavně Lumírovi v útoku, železné hrázi ve středu pole (to jako mě) a Alči, která se projevila nejen jako „odvážka“ pozornosti soupeře od míče, ale i jako fotbalový talent, se dobrá věc podařila pouze o lepší skóre. Jako vždy proběhly soutěže kata i kumite. V kata kraloval Vašek Valenta a Ivča Kostínková a i v kumite tentokrát o bodík přetlačil opět Vašek Lukáš Höfner. Jen co skončila jedna povedená akce, už je na pořadu mistrovství ČR a je jasné, že želízka v ohni máme. Medailově zazářila Iva krásnou bronzovou medailí a mohlo být ještě lépe, od druhé jí dělila pouze jedna desetina. Lukáš Höfner

těsně prohrál o bronz v kumite, ale v tak dobré konkurenci je třeba mít radost i z „bramboráčka“. Další soutěž Prague OPEN kterou řediteluji, prověří naše závodníky se zahraniční konkurencí. Naši kluci předvedli kumite na vysoké úrovni, Luky s Joskou 1:2, Vašek se Strazem 3:3 a výběr Prahy v týmech patřil k nejlepším. Smůla byla ve smyslu neúčasti Ivči, která ve stejnou dobu v Olo-mouci měla bojovat na mistrovství ČSFR juniorek, ale federátové to tak zvorali, že se soutěž nekonala. A tak se mi dobrá nálada zvedla akorát skutečností, že Česká televize ze mě udělala takřka mediální hvězdu, protože soutěž byla opravdu kvalitní. Na VC Slavonic vyrazí speciální výprava, rozhodčí, Ivča, Maruška Andy a Markétka. Úspěch veliký Ivča první, krásný pohár a Andy druhá a spokojenost největší, nejúspěšnější výprava. Ale nejhlavnější na konci této sezony je definitivní založení sportovního klubu KESL RYU Shotokan. A jak se rodilo jméno? Zno se rozhodlo nad jmény tygr karate, pragkarate atd. Ke slovu se dostala Andy a povídá: „Nevím, co tedy řešíte, když stejně každý chodí ke Keslovi. Kesl ryu optimální!“ A tak vznikl Kesl ryu. Šikovný bratr, nositel 8. kyu vytvořil znak a tak i když oficiálně byl klub zaregistrován až 1994, od roku 1991 ale již fungoval. Stožec na Šumavě byl však po všech stránkách výjimečný. Jednak se soustředění konalo v místní škole u mého kamaráda ředitele Karla Ma-zance a spali všichni ve spacácích v jedné učebně, tak že kolektiv stmelovaný úplně dokonale a jednak, že šéf měl místo pod umyvadlem, tak že kdo koliv se šel umýt, tak ho s potěšou ním sobě vlastním „omylem“ po cákal. Jako vždy naplň vyčerpávající, novinky jako přednáška o fotbalu ligového Jindry Jirásky, nebo odpolední venkovní relaxace za zvuku uklidňující hudby měla úspěch. Všichni ale stejně stále rozebírali, o čem letos bude stezka Ninjů. A rozhodně zklamání nebyli, protože tentokrát vymyslel

...do novin na pokračování...

...v denním tisku na titulní straně...

...bronzová na MČR 1994...

...večerní zábava pro vyšší IQ...

váhy a tak by se mohlo jednat o ubíjející stereotyp, ale když chce člověk něco dokázat. Těsně před odjezdem zase běžné potíže, dva nedorazili vůbec, no zkrátka můj milovaný oddíl. Po ubytování nás učili játry které nejím, a tak teprve odpoledne v dámském pokojíčku (Maruška, Markétka, Helenka a Janička) jsem si spravil náladu a chuť na domácí bábovce. Po výcviku večerní test stí dopadl fiaskem, a tak novinka v podobě videa a „Karate tygr“, snad bude mě „karaťáky“ motivovat k větší cílevědomosti a tím i teoretické informovanosti. Markétka ve smyslu kulturního tmelení kolektivu převzala žezlo po Vladovi, a tak neužší „zrna“ šlo spát lehce po večerce, pochopitelně výjimku udělil trenér, malá Helenka sice výjimku nedostala, ale zůstala stejně, protože to měla „na háku“. Stezka Ninjů byla tentokrát

...bimbák celé soustředění populární...

